

Text **Irena Jirků**
šéfredaktorka

Už jsi dnes měl...

Ten plakát vybízející Angličany, aby oblékli uniformy, byl skvělým marketingovým tahem, řekli bychom dnes – byť s jistou dávkou cynismu. Během krátké doby přivedl totiž do britské armády 150 000 vojáků z povolání a více než 1,5 milionu dobrovolníků. Při mobilizaci v lednu 1916 byly už více než 3 miliony mužů připraveny zemřít za krále. Kdo je tak motivoval? Lord Kitchener, ministr války a hrdina z válek předešlých, zvláště těch strašlivých búrských. Jeho portrét se skví na plakátu, to on osobně apeluje, žádá.

Po vzoru Britů pojali nábor rekrutů v roce 1916 i Američané. Zase ta výzva, zase ten pronikavý pohled, zase ten apelativní ukazováček. Na city Američanů útočí ovšem samotný bělovlasý Strýček Sam. V plné parádě a národních barvách.

A pak už nebylo třeba nic vymýšlet, stačilo jen nahradit angličtinu němčinou, ruštinou či švédštinou a vyměnit hrdinu, případně politika. Princip zůstal stejný. Až trochu mrazí, jak je jednoduchý.

Lord Kitchener v roce 1915, Strýček Sam v roce 1916 a německé, ruské a švédské apelativní umění

Pokouším si za těmi apelativními díly představit umělce. Kdo byli, jak smýšleli? Lorda Kitchenera fotografoval Alexander Bassano. Strýčka Sama ztvárnil James Montgomery Flagg...

A víte, kdo je autorem té skvělé parafráze z vedlejší stránky? Vítejte ve světě Jiřího Slívy.

Slíva

